

Nr 206.

Av herr förste vice talmannen **Jeppsson**, om bestämmandet av anslagen till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens väg- och brobyrå ävensom till vägorganisationen i länen.

Den ständigt växande vägtrafiken nödvändiggör en ständig förbättring av våra landsvägar. Ökade krav på förbättrad teknik och planmässighet i väghållningen måste tillgodoses. Härav följer, att även vägväsendets personal då och då måste utökas.

I sin framställning till departementschefen har kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen begärt anslag för vissa nya befattningar för att sålunda kunna tillgodose det ökade personalbehovet inom styrelsen och den statliga vägorganisationen i länen. I årets statsverksproposition under sjätte huvudtiteln äskas emellertid anslag endast till en del av de begärda befattningarna. Med hänsyn till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens ingående kännedom om arbetsuppgifterna inom vägorganisationen — grundad på ständig och intim kontakt med vägväsendet och vägtrafiken — har styrelsen de bästa förutsättningarna att kunna bedöma det erforderliga personalbehovet. Min egen erfarenhet gör för mig uppenbart, att styrelsen endast begärt den oavvisligen nödvändiga personalförstärkningen.

Även om av personalbrist förorsakad försening i handläggningen av vissa ärenden inom styrelsen icke alltid kan anses medföra avsevärd olägenhet, är motsatsen fallet i fråga om utredningar och förslag av grundläggande betydelse för vägväsendets modernisering och utveckling efter enhetliga och ur teknisk-ekonomisk synpunkt riktiga linjer. I anslutning härtill må erinras om vad riksdagens revisorer anfört rörande behovet av en generalplan för vägväsendet. Ytterligare må understrykas vikten av att styrelsens utomordentligt betydelsefulla uppgift att leda och kontrollera vägväsendets utveckling kan tillfredsställande fullgöras. Vidare må framhållas, att därest 1935 års vägsakkunnigas förslag vinner statsmakternas godkännande, komma nya och betydelsefulla arbetsuppgifter att tillföras styrelsen.

Envar som har kontakt med den statliga vägorganisationen i länen torde kunna vitsorda, att vägingenjörskontorens arbetsbörda numera har nått en sådan omfattning, att densamma icke kan bemästras med mindre organisationen blir förstärkt.

Enligt min mening omfattar väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förslag i här berörda avseenden endast den personalförstärkning, som är oundgängligen nödvändig.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att anslagen till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens väg-
och brobyrå ävensom till vägorganisationen i länen måtte
bestämmas i enlighet med styrelsens förslag.

Stockholm den 23 januari 1937.

Ola Jeppsson.